

הרכב ביה"ד : שופט בדימוס אמנון סטרשנוב, עו"ד מיה בראל

בעניין:

דניאל תמיר – המערער

נגד - ההתאחדות הלאומית לספורט הרכיבה בישראל

נוכחים:

מר דניאל תמיר – המערער

מר משה סייג – המתלונן

מנכ"ל ההתאחדות מר אורי חכם – המשיב

פסק - דין

העובדות:

1. בתאריך 30.3.21 התקיימה תחרות סוסים לנוער בחוות דאבל-קיי בשרונה. שתי אימהות ובנותיהן התמקמו בגזיבו שהקים מר משה סייג (להלן: המתלונן) במקום. לאחר זמן קצר הגיע למקום מר דניאל תמיר (להלן: המערער), אשר פנה אל האימהות ובנותיהן בקללות ובניבולי פה שהופנו בעיקר כלפי המתלונן, שכן לטענתו, הן התמקמו במקום השייך לחווה שלו. בין היתר התבטא המערער כלפי המתלונן במילים: "איפה ההומו הזה, אני אזיי... את משה", וכיוצא באלה. אחת האימהות אף הזעיקה את משטרה. מאוחר יותר הגיע גם המתלונן למקום האירוע ולבקשת המערער הוא הסכים לבטל את התלונה, אך בתנאי ש-"תמיר הבטיח שיוציא הודעת התנצלות פומבית והדבר לא קרה עד היום!".
2. התקרית הנ"ל הועברה לטיפול הנהלת ההתאחדות הלאומית לספורט הרכיבה (להלן – "ההתאחדות"). הנהלת ההתאחדות הגיעה למסקנה: "חברי ההנהלה אינם יכולים לפסוק בין הצדדים ולכן מבקשים להעביר הטיפול לבית-דין נכבד זה". זאת, למרות שהנהלת ההתאחדות היתה ערה לסעיף ג(2) לתקנון בית הדין, הקובע: "בית הדין לא יהיה מוסמך לדון בסכסוכים בין חברי ההתאחדות בינם לבין עצמם".

הדיון בבית הדין:

3. הדיון בתלונה נקבע, אולם לבקשת המערער הוקדם ליום 27.7.21. לאחר מכן היו דחיות נוספות של הדיון, בין לבקשת המערער ובין לבקשת המתלונן, ואזי נקבע הדיון ליום 3.10.21 במשרד אב"ד עו"ד אור גל-און.

המערער לא התייצב לדיון מאחר ולדבריו, היה עסוק בטיפול לסיורגין באביו החולה וביום הדיון שהה בהונגריה לצורך הבאת אביו לטיפול בישראל. לדבריו, הוא חשב לתומו שהדיון קבוע ליום 5.10.21 ולא 3.10.21. יצוין, כי אביו של המערער נפטר ביום 5.11.21.

4. ביה"ד החליט לקיים את הדיון ללא נוכחות המערער, ולאחר ששמע את עדותו של המתלונן ושל מנכ"ל ההתאחדות מר אורי חכם, החליט להרשיע את המערער בהתנהגות בלתי הולמת בכך שהרים את קולו כלפי הנוכחים ואף השמיע גידופים ואיומים למיניהם, כל זאת לעיני בני נוער, מתחרים ששהו במקום והוריהם.

5. לאחר שהרשיע את המערער, החליט ביה"ד ביום 15.11.21 להטיל עליו עונש של "השעיה מכל פעילות תחרותית במסגרת ההתאחדות, וזאת למשך עונת התחרויות הנוכחית אשר נמצאה בעיצומה (2021-2022)". כמו כן, הטיל ביה"ד על המערער עונש של הרחקה על תנאי למשך שתי עונות נוספות וחייב אותו לשלם קנס כספי לקופת ההתאחדות בסך 2500 ₪.

ביום 17.11.21 נתן בה"ד הנכבד "פסק דין משלים" בו ציין כי: "בשוגג סבר ביה"ד כי עונת התחרויות של ענף הרכיבה המערבית עודנה בעיצומה", ולא כך היה המצב בפועל, שכן העונה כבר הסתיימה. אשר על כן תיקן בה"ד את פסק הדין וקבע כי: "הנילון יושעה מן המחצית הראשונה של עונת התחרויות הקרבה/הבאה"

הערער

6. בפתח הדיון בערעור התברר כי חברת בית הדין הגב' הלן רזיאל, לא הגיעה לדיון מאחר וככל הנראה, לא רשמה את המועד ביומנה. מאחר וסעיף 4 לתקנון בית הדין קובע כי "בית הדין העליון ידון בערעורים במושב שלושה", הצענו לצדדים להסכים לכך שבית הדין ידון בהרכב חסר של שני דיינים בלבד, והצדדים הסכימו לכך.

7. בכתב הערעור הבהיר המערער את הסיבות לאי הופעתו לדיון ביום 3.10.21, עקב מחלת אביו שנפטרה מאוחר יותר, והביע התנצלותו על כך. הוא טען כי בית הדין הכריע את דינו "עפ"י עדות של מתלונן שלא במקום בעת האירוע". כמו כן מלין המערער על העונש החמור שהוטל עליו והוא מבקש את רחמי בית הדין בדרך של הקלה בעונשו וביטול עונש ההרחקה.

יצוין, כי במהלך הערעור בפנינו, הודה המערער כי: "שמה שעשיתי לא בסדר, עשיתי מספיק רע, לא חושב שאני צדיק".

דיון והכרעה

8. לאחר שקראנו את הכרעת הדין של בית הדין קמא, בחנו את חומר הראיות שלפנינו ושמענו את טיעוני הצדדים – הגענו לכלל מסקנה כי הרשעתו של המערער במיזחס לו ע"י התביעה, מבוססת די צרכה ואין מקום להתערב בה.

ההרשעה נראית לנו מבוססת כדבעי, הן בהסתמך על עדות המתלונן והן על גרסאותיהן של שתי האימהות שהיו נוכחות באירוע, ואשר הוגשו בכתב לבית הדין. אמת נכון, כי נפל פגם בכך שלא נשמעה עדותו של המערער עצמו במהלך הדיון, עקב אי הופעתו לדיון, ונראה לנו כי היה מקום לדחות את הדיון על מנת לשמוע את גרסתו. ויודגש, כי זו היתה הישיבה הראשונה והיחידה של בית הדין בפרשה זו. מכל מקום, פגם זה תוקן במקצת, בכך ששמענו אנו את גרסת המערער בפנינו, אשר הלכה למעשה, הודה בהתנהגות בלתי הולמת בעת האירוע, אם כי כפר בחלק מהעובדות. אשר על כן הננו מחליטים לאשר את הרשעתו של המערער בדיון.

9. אשר לעונש שהושת על המערער – סבורים אנו כי יש מקום להקל בו, במידת מה, וזאת נוכח הפגמים שנפלו בהליך שבפני בית הדין קמא. ראשית – כאמור, נראה לנו כי היה מקום לדחות את הדיון על מנת לשמוע את גרסתו של המערער, כמתחייב מעקרונות הצדק הטבעי ולא להכריע את הדין בהסתמך על גרסת המתלונן בלבד, אשר לא נכח בחלק מהאירוע.

שנית – התעורר בליבנו ספק לגבי חוקיות "פסק הדין המשלים" שניתן יומיים לאחר פסק הדין הראשון, שלא במעמד הצדדים ומבלי שניתנה להם הזדמנות להביע דעתם ולהתייחס לשינוי בפסק הדין, כמתחייב מעיקרי הצדק הטבעי והנוהל התקין.

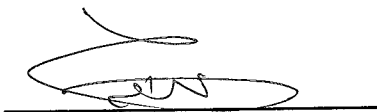
10. אשר על כן, ומבלי להמעיט כהוא זה מחומרת התנהגותו של המערער אשר נקט בלשון בוטה ואלימה בנוכחות מבוגרים וצעירים, החלטנו להקל בעונשו של המערער, דניאל תמיר, ולהעמידו על הרחקה בפועל (כספורטאי) למשך 3 התחרויות הראשונות בעונת התחרויות של הענף המערבי (בוגרים), בעונת 2022, שתחל בחודש מרץ 2022.

יתר מרכיבי גזר הדין – יישארו על כנם. המערער ישלם את הקנס הכספי בסך 2500 ₪ בתוך 15 יום מהיום.

11. ההתאחדות תפרסם באתר ההתאחדות את פסק הדין בערעור, כמו גם את פסקי הדין בערכאה הראשונה, על כלל הפרטים המזהים שבהם.

ניתן היום 15.2.2022, שלא במעמד הצדדים, ויופץ על ידי המזכירות.

עו"ד מיה בראל, דינית

אמנון סטרשנוב, שופט בדימוס

